

ANTAGNA TEXTER

P8_TA(2017)0281

Preskriptionstider för trafikolyckor

Europaparlamentets resolution av den 4 juli 2017 med rekommendationer till kommissionen om preskriptionstider för trafikolyckor (2015/2087(INL))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 225 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av artiklarna 67.4 och 81.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad *stadgan*),
- med beaktande av artikel 6 i den europeiska konventionen om skydd av de grundläggande mänskliga fri- och rättigheterna (nedan kallad *Europakonventionen*) och relevant rättspraxis,
- med beaktande av rättspraxis från Europeiska unionens domstol om principerna om nationell självbestämmanderätt i processuella frågor och ett effektivt domstolsskydd¹,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 864/2007 av den 11 juli 2007 om tillämplig lag för utomobligatoriska förpliktelser² (nedan kallad *Rom II-förordningen*),
- med beaktande av Haagkonventionen av den 4 maj 1971 om tillämplig lag för trafikolyckor (nedan kallad *Haagkonventionen*),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/103/EG av den 16 september 2009 om ansvarsförsäkring för motorfordon och kontroll av att försäkringsplikten fullgörs beträffande sådan ansvarighet³ (nedan kallat

¹ Se bland annat: dom av den 18 september 2003, Peter Pflücke mot Bundesanstalt für Arbeit, C-125/01, ECLI:EU:C:2003:477, dom av den 25 juli 1991, Theresa Emmott mot Minister for Social Welfare och Attorney General, C-208/90, ECLI:EU:C:1991:333 och dom av den 13 juli 2006, Vincenzo Manfredi m.fl. mot Lloyd Adriatico Assicurazioni SpA m.fl., förenade målen C-295/04–C-298/04, ECLI:EU:C:2006:461.

² EUT L 199, 31.7.2007, s. 40.

³ EUT L 263, 7.10.2009, s. 11.

motorfordonsförsäkringsdirektivet),

- med beaktande av den europeiska konventionen om beräkning av tidsfrister¹,
- med beaktande av studien med en bedömning av det europeiska mervärdet från enheten för europeiskt mervärde i Europaparlamentets utredningstjänst *Limitation periods for road traffic accidents* (Preskriptionstider för trafikolyckor), som åtföljer Europaparlamentets betänkande som avser ett lagstiftningsinitiativ²,
- med beaktande av studien från generaldirektoratet för EU-intern politik *Cross-border traffic accidents in the EU – the potential impact of driverless cars* (Gränsöverskridande trafikolyckor i EU – de potentiella effekterna av förarlösa bilar)³,
- med beaktande av kommissionens studie *Compensation of victims of cross-border road traffic accidents in the EU: Comparison of national practices, analysis of problems and evaluation of options for improving the position of cross-border victims* (Ersättning till offer för gränsöverskridande trafikolyckor i EU: jämförelse av nationell praxis, analys av problemen och utvärdering av alternativen för att förbättra ställningen för offer för gränsöverskridande olyckor)⁴,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 20 april 2010 Att förverkliga ett område med frihet, säkerhet och rättvisa för EU-medborgarna – en handlingsplan för att genomföra Stockholmsprogrammet⁵,
- med beaktande av sin resolution av den 1 februari 2007 med rekommendationer till kommissionen om preskriptionstider vid fall av kroppsskador och dödsolyckor vid gränsöverskridande tvister⁶,
- med beaktande av resolutionen av den 22 oktober 2003 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av rådets direktiv 72/166/EEG, 84/5/EEG, 88/357/EEG och 90/232/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/26/EG om ansvarsförsäkring för motorfordon⁷,
- med beaktande av artiklarna 46 och 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A8-0206/2017), och av följande skäl:
 - A. Inom unionen varierar preskriptionsreglerna för skadeståndsanspråk kraftigt mellan medlemsstaterna, så att det inte finns två medlemsstater som tillämpas exakt samma grundregler för preskription. Även den preskriptionstid det är fråga om här bestäms på grundval av olika faktorer, bland annat om det pågår ett straffrättsligt förfarande i

¹ CETS 076.

² PE 581.386, juli 2016.

³ PE 571.362, juni 2016.

⁴ Tillgänglig på följande adress:

http://ec.europa.eu/civiljustice/news/docs/study_compensation_road_victims_en.pdf

(30 November 2008).

⁵ EUT C 121, 19.4.2011, s. 41.

⁶ EUT C 250 E, 25.10.2007, s. 99.

⁷ Antagna texter, P5_TA(2003)0446.

ärendet och om anspråket anses avse skadestånd utanför eller inom ett avtalsförhållande.

- B. De nationella systemen för preskription är således mycket komplexa och det kan ofta vara en utmaning att förstå vilken som är den tillämpliga övergripande preskriptionen, när och hur preskriptionstider börjar löpa och hur de skjuts upp, avbryts eller förlängs.
 - C. Bristande kännedom om utländska preskriptionsregler kan leda till att man går miste om rätten att ställa ett annars giltigt anspråk eller orsaka hinder för de skadelidande med avseende på tillgången till rättslig prövning i form av ytterligare kostnader och förseningar.
 - D. För närvarande finns det bara begränsad statistik tillgänglig över avvisande av skadeståndsanspråk i samband med gränsöverskridande trafikolyckor på grund av att preskriptionstiden har löpt ut.
 - E. När det gäller gränsöverskridande trafikolyckor är den enda grund för talan som redan är harmoniserad på EU-nivå den som fastställs i artikel 18 i motorfordonsförsäkringsdirektivet och som gör det möjligt för skadelidande att ansöka om ersättning i sitt eget bosättningsland genom ett skadeståndsanspråk som ställs direkt till ett relevant försäkringsföretag eller skadeersättningsorgan med hänvisning till skadeståndsansvar för användning av motorfordon¹.
 - F. Preskriptionstider utgör en viktig och fast beståndsdel av medlemsstaternas system för skadeståndsansvar vid trafikolyckor i så måtto att en kort preskriptionstid kan uppväga strikta ansvarsregler eller generösa skadestånd.
 - G. Det är väsentligt med preskriptionstider för anspråk för att säkerställa rättssäkerhet och för att tvister ska få en slutpunkt. Svarandens rätt till rättssäkerhet och en slutpunkt för tvisten bör emellertid vägas mot sökandens grundläggande rättigheter till tillgång till rättslig prövning och till ett effektivt rättsmedel, och onödigt korta preskriptionstider kan hindra den faktiska tillgången till rättslig prövning inom unionen.
 - H. Med tanke på de nuvarande skillnaderna när det gäller preskriptionsregler, liksom de typer av problem som direkt berörs av de skiljaktiga nationella bestämmelser som reglerar gränsöverskridande fall av person- och egendomsskador, är en viss nivå av harmonisering det enda sättet att säkerställa en tillräcklig grad av rättssäkerhet, förutsägbarhet och förenkling vid tillämpningen av medlemsstaternas bestämmelser om preskription vid gränsöverskridande trafikolyckor.
 - I. Ett sådant lagstiftningsinitiativ bör vara rättvist för de tvistande parterna när det gäller frågor rörande preskriptionsregler och göra det lättare att beräkna preskriptionstiden och bestämma när den ska upphöra att löpa. Därför föreslås här en riktad strategi som beaktar den ökande mängden gränsöverskridande trafik inom unionen och inte en omarbetning av hela det rättsliga regelverket i medlemsstaterna.
1. Europaparlamentet medger att situationen för offer för trafikolyckor har förbättrats avsevärt under de senaste årtiondena, även i fråga om domstolars behörighet inom den internationella privaträtten, och besökande skadelidande kan dra nytta av förfaranden i

¹ Se även dom av den 13 december 2007, FBTO Schadeverzekering NV mot Jack Odenbreit, C-463/06, ECLI:EU:C:2007:792.

den medlemsstat där de har sin hemvist för ett direkt anspråk på den som försäkrat fordonet eller på skadeersättningsorgan.

2. Europaparlamentet konstaterar dock att det i unionen fortfarande finns två parallella ordningar för tillämplig lag vid trafikolyckor beroende på i vilket land anspråk ställs, nämligen 1971 års Haagkonventionen om trafikolyckor eller Rom II-förordningen, vilket i kombination med möjligheterna att välja forum enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012¹, skapar osäkerhet om rättsläget, leder till komplexitet och eventuellt bäddar för *forum shopping*.
3. Europaparlamentet upprepar att utredningar och förhandlingar i gränsöverskridande tvister ofta tar mycket längre tid än inhemska anspråk. Dessa utmaningar kan förvärras när ny teknik kommer in i bilden, till exempel förarlösa bilar.
4. Europaparlamentet påminner i detta sammanhang om att preskriptionsregler bör ses som en del av åtgärderna på området för civilrättsligt samarbete i den mening som avses i artikel 67.4 och artikel 81 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).
5. Europaparlamentet konstaterar att det är väsentligt med gemensamma minimiregler för preskriptionstider vid gränsöverskridande tvister för att se till att effektiva rättsmedel finns tillgängliga för att skydda skadelidande vid gränsöverskridande trafikolyckor och för att garantera rättssäkerhet.
6. Europaparlamentet betonar att oproportionerligt korta preskriptionstider i nationella rättssystem utgör ett hinder för tillgången till rättslig prövning i medlemsstaterna på ett sätt som kan strida mot rätten till en opartisk domstol, som slås fast i artikel 47 i stadgan och i artikel 6 i Europakonventionen.
7. Europaparlamentet framhåller att den stora skillnaden mellan medlemsstaternas regler om preskriptionstider vid gränsöverskridande vägtrafikolyckor skapar ytterligare hinder för skadelidande när dessa lämnar in skadeståndsanspråk för person- och egendomsskador som lidits i andra medlemsstater än den egna.
8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att allmän information om medlemsstaternas preskriptionsregler när det gäller skadeståndsanspråk vid gränsöverskridande trafikolyckor blir tillgänglig och fortlöpande uppdateras på e-juridikportalen.
9. Europaparlamentet uppmanar också kommissionen att genomföra en studie om vilket skydd medlemsstaterna erbjuder minderåriga och personer med funktionsnedsättning när det gäller preskriptionstidens löpande och om nödvändigheten att fastställa minimiregler på unionsnivå för att se till att dessa personer inte förlorar sin rätt att kräva skadestånd när de drabbas av en gränsöverskridande trafikolycka och att de garanteras faktisk tillgång till rättslig prövning i unionen.
10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på grundval av artikel 81.2 i EUF-fördraget lägga fram ett förslag till rättsakt om preskriptionstider med

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EUT L 351, 20.12.2012, s. 1).

avseende på personskada och skada på egendom vid gränsöverskridande trafikolyckor, i enlighet med de rekommendationer som bifogas här.

11. Europaparlamentet bedömer att det begärda förslaget inte får några ekonomiska konsekvenser.
12. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution och bifogade rekommendationer till kommissionen och rådet samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.

**BILAGA TILL RESOLUTIONEN:
REKOMMENDATIONER TILL EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS
DIREKTIV OM GEMENSAMMA CIVILPROCESSRÄTTSLIGA MINIMINORMER I
EU**

A. DET BEGÄRDA FÖRSLAGETS PRINCIPER OCH SYFTE

1. I Europeiska unionen är upprätthållandet av lagen inför domstolarna fortfarande i stor utsträckning en fråga för processregler och praxis på nationell nivå. De nationella domstolarna är också unionens domstolar. Under förfarandena i dessa domstolar måste alltså rättvisa, rättskipning och effektivitet säkerställas, liksom en verkningsfull tillämpning av unionsrätten, som garanter för att unionsmedborgarnas rättigheter ska skyddas i hela unionen.
2. Unionen har satt som mål att bevara och utveckla ett område med frihet, säkerhet och rättvisa. I enlighet med ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådets möte i Tammerfors den 15 och 16 oktober 1999, särskilt punkt 38, bör en ny processrättslig lagstiftning utarbetas om gränsöverskridande fall, i synnerhet när det gäller de delar som är viktiga för ett smidigt rättsligt samarbete och förbättrad tillgång till rättvisa, till exempel interimistiska åtgärder, bevisupptagning, betalningsförelägganden och tidsfrister.
3. Gemensamma minimiregler för preskriptionstider som är tillämpliga på gränsöverskridande tvister om person- och egendomsskador till följd av trafikolyckor anses nödvändiga för att minska hindren för kärke när de gör sina rättigheter gällande i en annan medlemsstat än sin egen.
4. Gemensamma minimiregler för preskriptionstider skulle leda till ökad rättssäkerhet och förutsägbarhet och begränsa risken för otillräckliga skadestånd till offer för gränsöverskridande trafikolyckor.
5. Det föreslagna direktivet syftar således till att införa en särskild preskriptionsordning för gränsöverskridande fall som garanterar faktiskt tillgång till rättslig prövning och främjar den inre marknadens funktion samt undanröjer hinder för den fria rörligheten för medborgare inom medlemsstaternas hela territorium.
6. Det föreslagna direktivet är inte avsett att ersätta de nationella ordningarna för skadeståndsansvar i deras helhet, utan syftar, med respekt för nationella särdrag, till att fastställa gemensamma minimiregler för preskriptionstider i fråga om gränsöverskridande anspråk som omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 2009/103/EG .
7. Det föreliggande förslaget är förenligt med subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, eftersom medlemsstaterna inte kan agera på egen hand för att inrätta en uppsättning minimiregler för preskriptionstider, och förslaget går inte utöver vad som är absolut nödvändigt för att säkerställa faktisk tillgång till rättslig prövning och rättssäkerhet i unionen.

B. DET BEGÄRDA FÖRSLAGETS TEXT

Europaparlamentets och rådets direktiv om gemensamma preskriptionstider vid

gränsöverskridande trafikolyckor

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 67.4 och 81.2,

med beaktande av Europaparlamentets begäran till Europeiska kommissionen,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Unionen har satt som mål att bevara och utveckla ett område med frihet, säkerhet och rättvisa där den fria rörligheten för personer garanteras. I syfte att gradvis upprätta ett sådant område ska unionen besluta om åtgärder rörande rättsligt samarbete i civilrättsliga frågor som har gränsöverskridande följder, särskilt när det är nödvändigt för att den inre marknaden ska fungera väl.
- (2) Enligt artikel 81.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska dessa åtgärder omfatta åtgärder som syftar till att säkerställa bland annat faktisk tillgång till rättslig prövning samt undanröjande av hinder för välfungerande civilrättsliga förfaranden, vid behov genom att främja förenligheten mellan de civilprocessrättsliga regler som är tillämpliga i medlemsstaterna.
- (3) Enligt kommissionens meddelande av den 20 april 2010 Att förverkliga ett område med frihet, säkerhet och rättvisa för EU-medborgarna – om en handlingsplan för att genomföra Stockholmsprogrammet¹ måste personer som i samband med en bilresa till en annan medlemsstat råkar ut för en bilolycka ha möjlighet att ta reda på vilka tidsfrister som gäller för ersättning via försäkringen. I detta syfte tillkännagavs en ny förordning om tidsfrister när det gäller trafikolyckor i andra länder, som skulle antas 2011.
- (4) Preskriptionsregler har betydande inverkan inte bara på de skadelidande parternas rätt att få tillgång till rättslig prövning, utan även på deras materiella rättigheter, eftersom en faktisk rättighet inte kan existera utan att det finns ett korrekt och adekvat skydd för den. Detta direktiv syftar till att främja tillämpningen av gemensamma preskriptionstider för gränsöverskridande trafikolyckor för att säkerställa faktisk tillgång till rättslig prövning i unionen. Den allmänt erkända rätten att få sin sak prövad inför domstol bekräftas också i artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad *stadgan*).

¹ COM(2010)0171.

- (5) Kravet på rättssäkerhet och behovet att skipa rättvisa i enskilda fall utgör väsentliga delar i alla områden med rättvisa. Gemensamma preskriptionstider som ökar rättssäkerheten, säkerställer att tvister får en slutpunkt och bidrar till ett verkningsfullt system för verkställighet är därför nödvändiga för att garantera tillämpningen av denna princip.
- (6) Bestämmelserna i detta direktiv bör tillämpas på anspråk som faller inom tillämpningsområdet för Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/103/EG¹ och som är av gränsöverskridande natur.
- (7) Ingenting bör hindra medlemsstaterna från att tillämpa någon av bestämmelserna i detta direktiv även på rent interna vägtrafikolyckor, där så är lämpligt.
- (8) Alla medlemsstater är avtalsslutande parter i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna av den 4 november 1950 (nedan kallad *Europakonventionen*). De frågor som avses i detta direktiv bör behandlas i enlighet med denna konvention, och då i synnerhet rätten till en opartisk domstol och till ett effektivt rättsmedel.
- (9) Principen om *lex loci damni* utgör den allmänna regeln i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 864/2007² med avseende på tillämplig lag i fall av personskada eller skada på egendom, och den tillämpliga lagen bör således bestämmas på grundval av var skadan inträffat, oavsett i vilket eller vilka länder indirekta följder kan uppstå. Enligt artikel 15 h i den förordningen ska tillämplig lag för utomobligatoriska förpliktelser regleras i synnerhet det sätt på vilket en förpliktelse kan upphöra samt regler för preskription och andra rättighetsförluster som följer av utgången av en frist, däribland regler för när fristen börjar löpa, när fristen kan avbrytas och när fristen tillfälligt upphör att löpa.
- (10) När det gäller trafikolyckor kan det vara mycket svårt för en besökande skadelidande att få grundläggande information om olyckan från en utländsk jurisdiktion inom en relativt kort tid, såsom svarandens identitet och skadeståndsansvar som kan komma i fråga. Det kan också ta lång tid att ta reda på vilken skaderegleringsrepresentant eller försäkringsgivare som bör handlägga ärendet, att samla in uppgifter om olyckan och att få alla nödvändiga handlingar översatta.
- (11) I fall av gränsöverskridande trafikolyckor är det inte ovanligt att sökanden har mycket lite tid på sig att inleda förhandlingar med svaranden innan tidsfristen löper ut. Detta händer oftast när den sammanlagda tidsfristen är särskilt kort eller när det råder oklarhet om hur preskriptionstiden kan upphöra eller avbrytas. Att samla information om en olycka som inträffade i ett land som är ett annat än det land där sökanden har sin hemvist kan ta avsevärd tid. Därför bör den allmänna tidsfrist som fastställs i direktivet upphöra att löpa så snart ett anspråk ställs till försäkringsgivaren eller skadeersättningsorganet, så att sökanden får möjlighet att förhandla om en reglering av

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/103/EG av den 16 september 2009 om ansvarsförsäkring för motorfordon och kontroll av att försäkringsplikten fullgörs beträffande sådan ansvarighet (EUT L 263, 7.10.2009, s. 11).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 864/2007 av den 11 juli 2007 om tillämplig lag för utomobligatoriska förpliktelser (Rom II) (EUT L 199, 31.7.2007, s. 40).

anspråket.

- (12) Detta direktiv bör fastställa minimiregler. Medlemsstaterna bör kunna föreskriva en högre skyddsnivå. En sådan högre skyddsnivå bör inte utgöra något hinder för den faktiska tillgången till rättslig prövning som minimireglerna är avsedda att underlätta. Den skyddsnivå som enligt domstolens tolkning föreskrivs i stadgan samt unionsrättens företrädare, enhetlighet och verkan bör därigenom inte äventyras.
- (13) Detta direktiv bör inte påverka tillämpningen av förordning (EG) nr 864/2007 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012¹.
- (14) Detta direktiv syftar till att främja de grundläggande rättigheterna och tar hänsyn till de principer och värden som erkänns särskilt i stadgan, samtidigt som det syftar till att uppnå unionens mål att upprätthålla och utveckla ett område med frihet, säkerhet och rättvisa.
- (15) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att fastställa gemensamma miniminormer för preskriptionstider vid gränsöverskridande trafikolyckor, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (16) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, [har Förenade kungariket och Irland meddelat att de önskar delta i antagandet och tillämpningen av detta direktiv]/[och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i protokollet, kommer Förenade kungariket och Irland inte att delta i antagandet av detta direktiv, som därför inte är bindande för eller tillämpligt på dem].
- (17) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av detta direktiv, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I:

SYFTE, TILLÄMPNINGSSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EUT L 351, 20.12.2012, s. 1).

Artikel 1

Syfte

Syftet med detta direktiv är att fastställa miniminormer beträffande preskriptionstidernas totala längd, när de ska inledas, när de ska upphöra att löpa samt beräkning av tidsfrister i samband med skadeståndsanspråk för personskada och skada på egendom som är ersättningsgilla enligt direktiv 2009/103/EG, avseende gränsöverskridande trafikolyckor.

Artikel 2

Tillämpningsområde

Detta direktiv tillämpas på skadeståndsanspråk för förlust eller skada till följd av en olycka orsakad av ett fordon som omfattas av försäkring, riktade mot

- a) det försäkringsföretag som tillhandahåller ansvarsförsäkring för den ansvariga personen enligt artikel 18 i direktiv 2009/103/EG, eller
- b) det skadeersättningsorgan som föreskrivs i artiklarna 24 och 25 i direktiv 2009/103/EG.

Artikel 3

Gränsöverskridande trafikolycka

1. I detta direktiv avses med en gränsöverskridande trafikolycka varje trafikolycka som har orsakats genom användning av ett fordon som är försäkrat och normalt hemmahörande i en medlemsstat och som äger rum i en annan medlemsstat än den där den skadelidande har hemvist eller i ett tredjeland vars nationella försäkringsbyråer i enlighet med definitionen i artikel 6 i direktiv 2009/103/EG har anslutit sig till systemet med grönt kort.
2. I detta direktiv avses med medlemsstat en annan medlemsstat än [Förenade kungariket, Irland och] Danmark.

KAPITEL II:

MINIMINORMER FÖR PRESKRIPTIONSTIDER

Artikel 4

Preskriptionstid

1. Medlemsstaterna ska se till att en preskriptionstid på minst fyra år tillämpas på en skadeståndstalan för personskada och skada på egendom till följd av en gränsöverskridande trafikolycka som omfattas av artikel 2. Preskriptionstiden ska börja löpa den dag då sökanden blev, eller hade rimliga skäl att bli, medveten om omfattningen av skadan eller förlusten, dess orsak samt identiteten på den skadeståndsskyldiga personen och det försäkringsföretag som tillhandahåller den personens ansvarsförsäkring eller den skaderegleringsrepresentant eller det skadeersättningsorgan som har ansvaret för att ge ersättning och mot vilken anspråket ska ställas.

2. Om den lag som är tillämplig på anspråket föreskriver en preskriptionstid som är längre än fyra år ska medlemsstaterna se till att denna längre preskriptionstid tillämpas.
3. Medlemsstaterna ska förse kommissionen med uppdaterad information om nationella preskriptionsregler för skador orsakade av trafikolyckor.

Artikel 5

Upphörande av löpande för tidsfrister

1. Medlemsstaterna ska se till att den preskriptionstid som föreskrivs i artikel 4 i detta direktiv ska upphöra att löpa från det att sökanden inger sitt anspråk till
 - a) försäkringsföretaget för den som har orsakat olyckan eller detta företags skaderegleringsrepresentant, enligt vad som föreskrivs i artiklarna 21 och 22 i direktiv 2009/103/EG, eller
 - b) det skadeersättningsorgan som föreskrivs i artiklarna 24 och 25 i direktiv 2009/103/EG,

fram till det att svaranden förkastar anspråket.

2. Om den återstående delen av preskriptionstiden, när denna åter börjar löpa, är mindre än sex månader ska medlemsstaterna se till att sökanden beviljas en minimiperiod på ytterligare sex månader för att väcka talan i domstol.

Artikel 6

Automatisk förlängning av tidsfrister

Om en tidsfrist löper ut en lördag, söndag eller på en allmän helgdag ska medlemsstaterna se till att den förlängs till utgången av närmast följande arbetsdag.

Artikel 7

Beräkning av tidsfrister

Medlemsstaterna ska beräkna varje tidsfrist som föreskrivs genom detta direktiv enligt följande:

- a) Tidsfristen ska börja löpa dagen efter den dag då den berörda händelsen inträffade.
- b) När en tidsfrist uttrycks som ett år eller ett visst antal år ska den löpa ut det berörda efterföljande året i den månad som har samma namn och på den dag som har samma datum som månaden och dagen då händelsen inträffade. Om den berörda efterföljande månaden inte har någon dag med samma datum ska tidsfristen löpa ut på den sista dagen i den månaden.
- c) På arbetsfria dagar för domstolen ska tidsfrister löpa som vanligt.

Artikel 8

Reglering av anspråk

Medlemsstaterna ska se till att skadelidande har tillgång till det förfarande som avses i artikel 22 i direktiv 2009/103/EG för reglering av anspråk till följd av en olycka orsakad av ett fordon som omfattas av försäkring, vilket inte ska hindra skadelidande från att senare inleda rättsliga förfaranden eller skiljeförfaranden gällande dessa anspråk fram till utlöpanget av alla preskriptionstider enligt detta direktiv under förfarandet för reglering av deras anspråk.

KAPITEL III

ANDRA BESTÄMMELSER

Artikel 9

Allmän information om preskriptionsregler

Kommissionen ska på ett lämpligt och lättillgängligt sätt och på alla unionens språk offentliggöra allmän information om de nationella preskriptionsregler för skadeståndsanspråk för skador till följd av trafikolyckor som medlemsstaterna meddelat i enlighet med artikel 4.3 i detta direktiv.

Artikel 10

Förhållande till nationell rätt

Detta direktiv ska inte hindra medlemsstaterna från att utvidga de rättigheter som anges där för att föreskriva en högre skyddsnivå.

Artikel 11

Förhållande till andra unionsrättsliga bestämmelser

Detta direktiv ska inte påverka tillämpningen av förordning (EG) nr 864/2007 och förordning (EU) nr 1215/2012.

KAPITEL IV

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 12

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast [ett år efter dagen för detta direktivs ikraftträdande]. De ska genast underrätta kommissionen om detta.
2. När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta

direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

3. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 13

Översyn

Kommissionen ska, senast den 31 december 2025 och därefter vart femte år, för Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén lägga fram en rapport om tillämpningen av detta direktiv på grundval av både kvalitativa och kvantitativa uppgifter. I detta sammanhang bör kommissionen särskilt bedöma dess inverkan av detta direktiv på tillgången till rättslig prövning, rättssäkerheten och den fria rörligheten för personer. Rapporten ska vid behov åtföljas av lagförslag för att anpassa och stärka detta direktiv.

Artikel 14

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

Artikel 15

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdat i Bryssel den ...

På Europaparlamentets vägnar

På rådets vägnar

Ordförande

Ordförande